

Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro dějiny umění

Posudek bakalářské práce:

Kateřina Šafránková

Červená vila Josefa Binka a její místo v díle Josefa Gočára.

Praha 2016

Kateřin Šafránková si zvolila zajímavé a nepochybně nosné téma. I když byla Červená (Binkova) vila již vícekrát zmiňovaná (viz instruktivní přehled dosavadního bádání uvedený na počátku práce), objektu se podrobněji doposud nikdo nevěnoval. Šťastný je i základní přístup, kdy se autorka podrobným poznáním podoby vily včetně zcela nově objevených a doposud nepublikovaných variantních i finálních plánů snaží naznačit její pozici jako prvního samostatného projektu slavného architekta.

Myslím, že z řady následně probíraných možných východisek pro tuto ranou Gočárovu tvorbu je nejzajímavější kapitola „Výstavy“. Zejména ta z roku 1908, kde Gočár společně s Kotěrou a Janákem navrhovali výstavní pavilon, je doposud dle mého soudu poměrně přehlížena. Zajímavé jsou i souvislosti s lidovým uměním, zejména ve vazbě na D. Jurkoviče. U těchto krátkých kapitol je ale někdy pro jejich stručnost (či možná naopak pro šíři záběru) postižena jen nejzákladnější charakteristika, která pro pochopení případných vlivů vždy nepostačuje.

Důležité jsou kapitoly věnované stavebníkovi. I zde se objevuje řada nových, pro pochopení stavby podstatných informací.

Následuje popis objektu, kde si autorka všímá řady detailů. Popisem se prolínají i postřehy získané rozhovory s potomkem stavebníka. Zejména ty části, kde je zřejmé, že si autorka dovedla získat přízeň stávajícího majitele, zaslouží vysoké ocenění. Propojením podrobného průzkumu s osobními vzpomínkami je práce obohacena o další, velice osobní a ne vždy využívaný rozměr. Velice dobře je zpracované množství různorodých detailů, již méně jasně je však formulován jejich vzájemný vztah, kdy je celek vždy více, než pouhý součet jednotlivostí.

Jsem velice rád, že podstatnou část práce tvoří obsáhlý závěr. Rozhodně se nejedná o resumé předchozích zjištění. Kateřina Šafránková jej pojala jako samostatnou

kapitolu, kde se pokouší ukázat motivy užití v Červené vile v souvislostech následující Gočárový tvorby. Myslím, že poměrně zdařile dokázala vysledovat řadu jednotlivých prvků, které skutečně z vily tvoří výchozí a možná i trochu „pokusnou“ stavbu, na níž si mladý a nesporně velice ambiciózní architekt snažil ověřit řadu výtvarných postupů i kompozičních vazeb.

Závěr:

Práce vychází z autorčina rozsáhlého a v řadě momentů objevného průzkumu jak stavby samotné, tak obsáhlé plánové dokumentace. Úspěšně prokázala zásadní význam Červené vily pro další vývoj Gočárový tvorby. Částečně problematické jsou některé úvodní kapitoly, kde široký záběr nedovoloval přejít ke konkrétnějšímu sledování možných vlivů. Vysoce je třeba ocenit autorčiny postřehy, které se týkají zejména řady prvků, někdy skutečně až přehlédnutelných drobností. Právě jejich hromadění je ale jedním ze základních znaků zkoumaného objektu.

Práce splnila veškeré požadované nároky a já ji velice rád doporučuji k obhajobě. Navrhuji velmi dobré hodnocení.

V Praze, 2016

Ing. Petr Macek, PhD.